

Motion till riksdagen 2008/09:T413

av Staffan Appelros (m)

Standardisering av bredbandsbegreppet och förbättrad konsumentinformation på bredbandsmarknaden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om standardisering av bredbandsbegreppet och förbättrad konsumentinformation på bredbandsmarknaden.

Motivering

Det finns idag ingen standard som tydligt anger vad som räknas som bredband. Det finns många olika sätt att ansluta sin dator till Internet och även hastigheten för överföringen av data varierar kraftigt mellan olika bredbandslösningar och Internetleverantörer. Löst uttryckt kan alla anslutningar som sker på annat sätt än med modem av gammalt snitt betecknas som bredband. Det ställer inte speciellt ambitiösa krav på överföringshastighet då uppringda modem normalt bara klarar upp till 56 kbit/s.

Delvis på grund av otydliga direktiv och otillräcklig information till konsumenterna kommer Internetleverantörerna ofta undan med att kundens egentliga dataöverföringshastighet är mycket lägre än vad som faktiskt anges och att prisskillnaderna, som vid en första anblick kan tyckas ligga på en likartad nivå, varierar ganska kraftigt mellan de tjänster som erbjuds. Det finns dessutom nästan alltid, framförallt när det gäller ADSL-teknologi – som ju står för *Asymmetric Digital Subscriber Line* – en stor skillnad mellan hastigheten som gäller för att ta emot data och för att skicka data. Den här skillnaden framgår inte alltid tydligt för kunden och leverantörerna bör uppmanas att på ett bättre sätt informera kunden om vad som gäller, exempelvis genom att ange ett jämförpris i kronor per upp- respektive nedladdningshastighet.

Fel! Okänt namn på

Ett annat problem i marknadsföringen av bredbandsanslutningar är att den hastighet som anges oftast är kopplad till kapaciteten i systemet och inte säger mycket om vilken överföringshastighet som varje kund faktiskt får tillgång till. Den verkliga situationen kan påverkas av hur många som ska dela på anslutningen och huruvida det finns flaskhalsar i systemet. Regeringens IT-kommission definierade i skriften Framtidssäker IT-infrastruktur för Sverige som kom år 2000 en verklig kapacitet hos användaren på 5 Mbit/s för att en anslutning skulle betraktas som bredband. Idag är det många ”bredbandsanvändare” som alltså enligt den definitionen inte har en bredbandsanslutning, varför det dessutom blir svårt från statsmaktens sida att avgöra om målet om bredband för alla verkligen uppnås.

På grund av de otydligheter som gäller på området och som påpekats ovan är det min åsikt att regeringen bör se över vad som kan göras för att skapa en för konsumenten mer lättöverskådlig bredbandsmarknad och pressa Internet-leverantörerna att tydligare uppge vad deras tjänster innebär och kostar.

Stockholm den 2 oktober 2008

Staffan Appelros (m)